

≡ Eesti
≡ Kontsert

HOOAJA
AVAKONTSERT

ARTUR KAPP

Oratorium Hiib

admirals

Eesti Kontserdi hooaja peatoetaja

admirals.group

Admirals Group AS

R 20. SEPTEMBER 2024 19.00 Estonia kontserdisaal

L 21. SEPTEMBER 2024 19.00 Pärnu kontserdimaja

ARTUR KAPP

Oratorium Hiib

Oratorium kahes osas metsosopranile, baritonile, kahele bassile, segakoorile, meeskoorile, lastekoorile, orelile ja orkestrile

Libreto: Julius Kaljuvee

Tuuri Dede metsosopran

Tamar Nugis bariton, RO Estonia

Raiko Raalik bass, RO Estonia

Ain Anger bass

Tütarlastekoor Ellerhein

Koormeister Ingrid Kõrvits

Segakoor Latvija

Koormeister Marika Austruma

Eesti Rahvusmeeskoor

Koormeister Igor Nikiforov

Eesti Riiklik Sümfooniaorkester

Triin Ruubel viiul

Piret Aidulo orel

Dirigent **Neeme Järvi**

Koostöös Eesti Riikliku Sümfooniaorkestriga
Kontsert kestab koos vaheajaga ligikaudu 2 h

1. Sissejuhatus. Orkester
2. Meeskoor. „Õnn sel, kes kardab Jehoovat“
3. Hiiob
4. Segakoor. „Jumalik töötus“
5. Saatan
6. Segakoor ja Saatan. „Loll usub Jumalat“
7. Meekoor ja segakoor. „Suur oled Sa!“
8. Saatan ja meeskoor
9. Orkester. „Äike ja torm“
10. Meeskoor ja segakoor. „Suur võit!“
11. Hiiob
12. Naiskoor ja meeskoor. „Ole ustav surmani“
13. Nais- ehk lastekoor. Inglise „Sanctus“
14. Jumal ja Saatan
15. Nais- ehk lastekoor. Inglise
16. Viul ja orel. Viimne piht, soleerivad Triin Ruubel ja Piret Aidulo

VAHEAEG

16. Viimne piht keelpilliorkestri seades, seade autor Charles Coleman
17. Hiiobi palve
18. Segakoor ja Hiiob. „Ta teisi hädas aidanud“
19. Segakoor, Hiiobi naine ja Hiiob
20. Hiiob ja Hiiobi naine
21. Hiiobi sõbrad. Tertsett
22. Hiiob
23. Hiiobi sõbrad (kolmekordne meeskvarlett)
24. Hiiob
25. Meeskoor
26. Hiiob
27. Jumal
28. Nais- ehk lastekoor. Inglise
29. Jumal
30. Hiiob
31. Jumal
32. Lõpukoor. Segakoor ja Hiiob. „Nii õnnis on inimene“

Eesti vaimulikus muusikas kõrguvad oratoriaalsete suurvormide seas mäetippudena kolm teost: Rudolf Tobiase „Joonase lähetamine“, Cyrillus Kreegi „Eesti reekviem“ ja kolmandana Artur Kapi oratoorium „Hiiob“ (1929), mille 1931. aastal toimunud esiettekandest kujunes Eesti muusikaelu suursündmus. Pärast 27-aastast pausi toob Neeme Järvi koos muljetavaldavalt suure esituskoosseisuga oratooriumi „Hiiob“ taas publiku ette.

„Vaata, me kiidame õndsaks kannatlikke. Te olete kuulnud Iiobi kannatlikkusest ja näinud Issanda antud elulõppu, sest Issand on halastav ja armuline.“ (Jaakobuse 5:11)

Elu suurimad õppetunnid omandatakse mitte võitude, vaid kannatuste ja kaotuste kaudu. „Tormid on eksamid: pole oluline, mis hävis, vaid väärtused, mis puhastatult säilisid,“ on öelnud eesti vaimulik, kunstnik, poeet ja aforist Teedy Tüür. Vana testamendi lugu Iiobi kannatustest pakub mõtteainet kõigile, kes lähevad oma elus läbi rasketest aegadest või otsivad vastuseid eksistentsiaalsetele küsimustele.

Iiobi raamatut dateeritakse piibli vanimate tekstide hulka – oletatavalt pärineb see patriarhide ajast umbes 2000 eKr (Iiobi raamatu algtekstis mainitud rahaühik *kesita* oli käibel Jaakobi ajal); nime Iiob, heebrea keeles יִיב, („tagakiusatu“, „see, kes nutab“) tunti Lähis-Idas aga

veelgi varem. Piibel iseloomustab Iiobit kui „vaga ja õiglast meest, kes kartis Jumalat ja hoidus kurjast“ (li 1:1). See mees – seitsme poja ja kolme tütre isa ning suure varanduse omanik – seatakse silmitsi inimlikult talumatute kannatustega: ta kaotab oma lapsed, kogu vara, tervise ning kogeb lähedaste ja sõprade poolt mittemõistmist ja valesüüdistusi. Iiobil pole aimugi, et tema proovilepaneku taga on taevane kihlvedu – Saatan, kes ei usu, et inimene võiks armastada Jumalat ilma talt midagi saamata, esitab Jumalale väljakutse, mispeale Jumal annab Iiobi Saatanale meelevalda, paludes tal säästa vaid tema hing.

„See, keda Issand hellitab ja kelle käsi hästi käib, ei peaks üllatuma, et kurat teda kadestab.“ (Teedy Tüür)

Hämmastaval moel talub Iiob kõiki saatuselöoke: „Alasti olen ma emahust tulnud ja alasti pöördun ma tagasi. Issand on andnud ja Issand on võtnud; Issanda nimi olgu kiidetud!“ (li 1:21). Inimestele on nii omane otsida oma kannatuste puhul süüdlasi. Ka Iiobi sõbrad olid veendunud, et tema rängad katsumused on Kõigekõrgema karistus ta pattude pärast. Süütult kannatava Iiobi ülim test seisneb selles, kas ta hoiab oma usust kinni ka teadmatuses. Olles proovile vastu pidanud, pöörab Jumal Iiobi saatuse ning kingib talle uued lapsed ja mitmekordse varanduse.

„Inimene pole midagi õppinud, kui raskused pole talle õpetanud lootust ja usaldust.“ (Teedy Tüür)

Uus testament annab Iiobi kannatustele uue tähenduse, mille kohaselt on Iiob süütu kannatajana Kristuse eelkuvand. Vanad kirikuisad kõrvutasid Iiobi ja Jeesuse kannatuslugu ning seda teemat on väljendatud ka varakeskaegses kristlikus kunstis, samuti tänapäeva lääne- ja idakristluse kirjasõnas.

Palju tsiteeritud Iiobi raamatut on võrreldud Homerose, Virgiliuse, Dante, Miltoni ja Shakespeare'i kirjanduslike šedöövrtega. Ülesehituselt koosneb see proosavormis proloogist ja epiloogist, mis raamivad luulevormis keskustelu Iiobi ja tema sõprade vahel ning Iiobi kõnelust Jumalaga.

Iiobi loo põhjal on sündinud eesti muusikaloo üks varasemaid vokaalsümfoonilisi suurteoseid, **Artur Kapi oratoorium „Hiiob“** (nimekuju Hiiob esineb 19. sajandi lõpu eestikeelsetes piiblitõlgetes). Suure-Jaanist pärit Kappide muusikute suguvõsa tähtsaim esindaja Artur Kapp (1878–1952) oli üks esimesi eesti diplomeeritud heliloojaid. Lõpetanud 1898. aastal Peterburi konservatooriumi Louis H Nikolai Rimski-Korsakovi kompositsiooniklassis, asus ta kahekümneks aastaks elama Astrahani, kus tegutses muusikakooli direktorina ning andis organisti ja dirigendina olulise panuse

kohalikku kontserdiellu. 1920. aastal kodumaale naastes pühendus Kapp eelkõige pedagoogitööle Tallinna konservatooriumis, rajades terve loomingukoolkonna – maestro käe all said õpetust näiteks Evald Aav, Riho Päts, Enn Vörk, Edgar Arro, Gustav Ernesaks, aga ka tema poeg Eugen Kapp.

„Juba välimuselt oli ta imposantne: kujult võimas ja rühikas, riietatud alati pidulikku musta sabakuube, suus pidevalt kogukas kõvera varrega piip. Temast õhkus vaoshoitud temperamenti ja heas meeolus oli ta vaimukas vestleja...“ (Artur Kapi õpilane Villem Reimann oma õpetajast)

Artur Kapp tegutses ka Estonia teatri dirigendina (1920–1924) ning seisis aastail 1924–1934 Eesti Akadeemilise Helikunstnike Seltsi eesotsas. Vanaduspäevad veetis ta oma sünnipaigas Suure-Jaanis.

Kapi armastatuim loomeala oli orkestrimuusika (sealhulgas viis sümfooniat), mille kõrval lõi ta kammerooperuseid, koori- ja soololaule, kantaate ja orelipalu. Piibliainelist oratooriumi „Hiiob“, mis autori ütlust mööda kajastas tema enda elu rohkeid kannatusi, pidas Kapp oma tähtsaimaks teoseks. On tähelepanuväärne, et Iiobi-teemalise oratooriumi üle oli varem mõtteid mõlgutanud ka Rudolf Tobias, kelle sulest pärineb eesti esimene oratoorium „Joonase lähetamine“ (1909).

Suur hulk Kapi loodud väiksemaid teoseid on vaatamata viimistletud kujule pigem visandid, ettevalmistuseks suurematele teostele – sümfooniatele, oratooriumile „Hiiob“. (Hillar Saha)

Kui Artur Kapp oma monumentaalseimat suurvormi kirjutama hakkas, lähenes ta 50. eluaastale – selle loomeprotsess algas 1926. aasta paiku ning jõudis lõpule 1929. aasta juulis. Teose libreto koostas Julius Kaljuvee, tuginedes tekstidele nii Iiobi raamatust kui ka Psalmidest. Oratoorium on noteeritud neljale solistile, segakoorile, meeskoorile, lastekoorile, orelile ja orkestrile ning jaguneb ülesehituselt kaheks osaks, mis hõlmab sissejuhatust ja 31 numbrit. Peategelastena astuvad üles Hiiob (bariton), Saatan (bass), Jumal (bass, esiettekandel deklamaator) ja Hiiobi naine (metsosopran), keda autor iseloomustab tabavate muusikaliste juhtmotiividega. Kõrvaltegelaste hulka kuuluvad Hiiobi sõbrad, inglid, karjased, rahvas, Kaldea ja Seeba kõrberöövlid.

Olgu siinkohal toodud värvikas lugu oratooriumi loomeprotsessist. Autor on meenutanud:

Vahel tulevad motiivid kergelt pähe, teine kord oota neid ja otsi hulk aega. Nii olin hädas oma oratooriumi „Hiiob“ Saatanaga: ei leidnud sobivat karaktermotiivi. Elasin tollal Anna vallas. Suur

mets asus läheduses. Oli pime, tormine augusti öö. Läksin tuules ja vihmas metsa. Kuulatasin tuule oigamist ning puude raginat, kobisemist ja ise mõtlesin: kust leiaksin saatana? Läksin üha sügavamasse metsa. Tuul raputas vihaselt puid, kõu kärkis ja raksatas, välgusähvatused valgustasid hetki lillaka valgusjoaga pimedat ööd ja seal, selles pimeduses ning tormis ja möllus sain kätte saatana. Jooksin koju, et mitte unustada, sest mind painasid mitu saatana, ainult see, metsas leitud, oli õige. Magama heites olin õnnelik: „Saatan oli mul käes.“

Helilooja suurejooneline, ülev-range stiil lähtub klassikalis-romantilistest traditsioonidest – Kapi armastatuteks komponistideks olid Bach, Beethoven ja Brahms ehk tema „kolm Suurt B-d“, nagu talle meeldis rõhutada. Kogu teose vältel kasutab autor rikkalikult kontrapunktehnikat, mille kohta on oma õpilastele öelnud: „Kontrapunkt, nagu see on Bachil, – see on kõige muusika põhi.“ Suureks eeskujuks oli talle ka Tšaikovski sümfonism. „Hiiobis“ valitseb keskendunud, tõsine mõttelaad, kontrastiderohke, jõuline ja dramaatiline väljendus. Teosele on iseloomulikud lühikesed, karakterseid motiivid, mis on tihti polüfoonilise arendusega. Kõige olulisemana tõuseb esile oratooriumi avateema „Õnn sel, kes

kardab Jehoovat", millest lähtub teose muusikaline arendus. See sarnaneb märkimisväärselt Bachi fuuga es-moll (HTK I) teemaga, mis omakorda on muusikalisel suguluses Lutheri koraaliga „Aus tiefer Not schrei ich zu dir“ („Su poole Issand, südamest“). „Hiiob“ on eelkõige koorioratoorium, kus kesksel kohal on meisterlikud koorinumbrid. Oratooriumi dramaturgilist arengut kannab orkester, mis on autorile omaselt enamasti tihe ja täiskõlaline.

„Hiiobi“ esiettekanne Estonia kontserdisaalis 1. märtsil 1931. aastal kujunes tollase Eesti muusikaelu suursündmuseks. Kontserdil astus Juhan Aaviku dirigeerimisel üles umbes 200 muusikut: EMO segakoor, kellele kuulub teose pühendus, Tallinna Meestelaulu Seltsi meeskoor, Estonia suurendatud sümfooniaorkester ning solistid Karl Viitol (Hiiob), Niina Romanova (Hiiobi naine) ja Bernhard Hansen (Saatan). Teose esiettekanne ja ka järgnevad ettekanded pälvisid publiku ja kriitikute sooja vastuvõtu.

„Tundub, et [...] suurteose mõjuvus ja hoogsus peitub ta uudses, realistlikus väljenduses ühelt poolt, teiselt poolt selles ühtlases ja püsivas pinevuses, mis hoovab välja kogu teosest algusest lõpuni ja seob tihedalt ka üksikuid osi.“
(Karl Leichter, Nädala Postimees, 03.07.1933)

Oratoorium „Hiiob“ kui suurvorm

on loodud ka seesmise muusikalise suurusega. Autor teostab oma väljendusi julgete ning kindlakäeliste võtetega. Nii ta jääb ikka huvitavalt tunglevaks ja värskeks. Ta haarab oma harmoonilise liikuvusega, meisterliku sisearhitektoonikaga ja ideede viljakusega. Artur Kapp pildistab intensiivsete värvitoonidega ning jõuliste joontega. Ta võib vahel küll tunduda taltsutamatusena, mitte kunagi aga kõhklevana. (Eduard Visnapuu, Uus Eesti, 16.04.1938)

Enne nõukogude okupatsiooni 1944. aastal kanti „Hiiobit“ Eestis ette kaheksal korral, uuesti toodi teos avalikkuse ette 16. augustil 1997. aastal Estonia kontserdisaalis Neeme Järvi dirigeerimisel – see kontsertettekannet oli ühtlasi oratooriumi esmaplaadistus.

Evelin Kõrvits

Tuuri Dede

Foto: Sohvi Viik-Kalluste

Tuuri Dede (metsosopran) kuulub aastast 2018 ühe maailma edukama nüüdismuusika soprani Barbara Hannigani mentorlusprogrammi Equilibrium Young Artists. Ta on soleerinud Müncheni Filharmoonikute, Taani Rahvusorkestri, Göteborgi Sümfooniaorkestri, Liepaja Sümfooniaorkestri, ERSO, Tallinna Kammerorkestri, AIMA festivaliorkestri, Corelli Barokkorkestri, Vanemuise sümfooniaorkestri, Pärnu Linnaorkestri, Sibeliuse Akadeemia sümfooniaorkestri, Saksa-Skandinaavia noorteorkestri jt orkestrite ees ning teinud koostööd dirigentidega nagu Neeme Järvi, Barbara Hannigan, Arvo Volmer, Olari Elts, Risto Joost, Tõnu Kaljuste, Peter

Spissky, Kaspars Putniņš, Kaspar Mänd, Mikk Üleoja, Ingrid Roose, Toomas Kapten, Erki Pehk, Hirvo Surva, Anssi Mattila, Andreas Peer Kähler, Markus Lehtinen, Edward Ananian-Cooper, Jaan Ots, Orhun Orhon ja Martin Sildos.

Dede on kirklik suurvormide esitaja, kes on soleerinud teostes nagu Mozarti ja Verdi reekviemid, Mahleri 2. sümfoonia, Elgari „The Dream of Gerontius“, Händeli „Messias“, „Theodora“, „Judas Maccabaeus“ ja „La Resurrezione“, Bachi „Magnificat“ ja missa h-moll, Sibeliuse „Kullervo“, Vivier’ „Wo bist du Licht!“, Mendelssohni „Lobgesang“, Stravinski „Pulcinella“, Pergolesi „Stabat Mater“, Rossini „Petite messe solennelle“, Beethoveni 9. sümfoonia, Respighi „Lauda per la natività del Signore“ jt. Dede ooperirollide hulka kuuluvad Cornelia (Händeli „Julius Caesar“), Hänsel (Humperdincki „Hänsel und Gretel“), Dorabella (Mozarti „Cosi fan tutte“), Frida (Kalevi Aho „Frida y Diego“), Ariel (Sibeliuse „Myrsky“), Ema, Kiil ja Teetass (Raveli „L'enfant et les sortilèges“), lokaste (Stravinski „Oedipus Rex“).

Tuuri Dede lõpetas 2016. aastal ooperilaulu erialal magistrantuuri Sibeliuse Akadeemias Annika Ollinkari juhendamisel, olles varem omandanud bakalaureusekraadi EMTAs Teele Jõksi klassis, õppinud vahetusõpilasena Milanos Giuseppe Verdi konservatooriumis Cristina Rubini juures ning aasta Georg Otsa nimelises Tallinna Muusikakoolis

Marika Eensalu käe all. Jaanuaris 2016 tegi Dede oma debüüdi Berliini Filharmoonias.

Tamar Nugis (bariton) alustas lauluõpinguid Heino Elleri nimelises Tartu Muusikakoolis Vivian Kallaste juhendusel ning lõpetas 2016. aastal Eesti Muusika- ja Teatriakadeemia magistrantuuri Taavi Tampuu lauluklassis. Kevadel 2016 täiendas ta end Sibeliuse Akadeemias, kus tema lauluõpetaja oli Annika Ollinkari. Nugis on osalenud prof Eva Märtsoni ja Alexander Schmalczi *Lied*'i meistrkursustel, samuti on ta osa võtnud Asta Kriksčiünaitė, Margarita Gruzdeva, Jenny Anvelli, Natalja Bogaleva, Peter Konwitschny, Stephan Jörise jt meistrklassidest. Aastast 2020 on ta Rahvusoper Estonia solist.

Tamar Nugis võitis 2013. aastal Vello Jürnale pühendatud II vabariikliku vokalistide konkursi ning pälvis Jürna perekonna eripreemia. 2022. aastal omistasid Estonia Selts ja Eesti Rahvuskultuuri Fond talle Tiit Kuusiku stipendiumi.

Tamar Nugise repertuaari kuuluvad rollid nagu Krahv Almaviva (Mozarti „Figaro pulm“, Sibeliuse Akadeemia), Belcore (Donizetti „Armujook“, EMTA ooperistuudio etendus Rahvusoperis Estonia), Ben (Menotti „Telefon“, EMTA ooperistuudio), Malatesta (Donizetti „Don Pasquale“), Kirikuteener (Puccini „Tosca“), Danilo (Lehári „Lõbus lesk“), Papageno (Mozarti „Võluflööt“), Inspektor (Kaumanni „Naksitrallid“) ja Jupiter (Offenbachi „Orpheus põrgus“).

Tamar Nugis
Foto: Olga Makina

Raiko Raalik (bass) on õppinud laulmist Heino Elleri Muusikakoolis Taisto Noore käe all ning Eesti Muusika- ja Teatriakadeemias dots Taavi Tampuu klassis, lisaks on ta täiendanud end Eva Märtsoni, Gundula Hintzi ja Caroline Dowdle'i meistrkursustel.

2013. aastal osales ta Rahvusoper Estonia noorteprojektis „OPERatsioon VOX“. 2015. aastast laulab ta Savonlinna Ooperifestivali kooris. Hooajal 2017/18 oli Raiko Raalik Rahvusoper Estonia stipendiaat ja 2018. aasta sügisel sai temast samas koosseisuline solist; aktiivset koostööd teeb ta ka Vanemuise teatriga.

2017. aastal saavutas Raiko Raalik PLMF vabariiklikul vokalistide konkursil III koha ning pälvis

Raiko Raalik
Foto: Olga Makina

Rahvusoper Estonia eripreemia. 2019. aasta sügisel sai ta Estonia Seltsi Naan Põllu nimelise auhinna koos Eesti Rahvuskultuuri Fondi stipendiumiga ja 2020. aasta kevadel esikoha itaalia aariate esitamise eest rahvusvahelisel Immlingi lauluvõistlusel. 2020. aasta Vello Jürna nimelisel vokalistide konkursil võitis Raiko esikoha, lisaks pälvis ta PromFesti, Eesti Kontserdi ja Vanemuise teatri eripreemiad.

Raiko Raaliku repertuaari kuuluvad rollid, nagu Cyrano (Tambergi „Cyrano de Bergerac“), Figaro (Mozarti „Figaro pulm“), Ülempreester (Mozarti „Võluflööt“), Colline (Puccini „Boheem“), Angelotti (Puccini „Tosca“), Billy Jackkrabbit (Puccini „Tütarlaps kuldsest läänest“), Gregorio (Gounod' „Romeo ja Julia“), Dulcamara (Donizetti

„Armujook“), Tugitooli vari/Puu, (Raveli „Laps ja lummutised“), Kromow (Lehári „Lõbus lesk“), Ferrando (Verdi „Trubaduur“), Talbot (Verdi „Jeanne d'Arc“), Heerold (Wagneri „Lohengrin“) ja Golaud (Debussy „Pelléas ja Mélisande“).

Rahvusvaheliselt tunnustatud eesti bass **Ain Anger** on regulaarne esineja maailma kuulsaimatel ooperilavadel ja on saanud 2020. aastal Austria valitsuselt auväärse Kammersängeri tiitli. Alates 2004. aasta kodudebüüdist Viini Riigiooperis Monterone osas (Verdi „Rigoletto“) on ta seal nüüdseks laulnud enam kui neljakümnes rollis, nende seas Dossifei (Mussorgski „Hovanštšina“) Semjon Bõtškovi käe all, kuningas Heinrich (Wagneri „Lohengrin“) Christian Thielemanni juhatusel, Komtuur (Mozarti „Don Giovanni“) Barrie Kosky uuslavastuses) Philippe Jordaniga ning mitmed Verdi ooperite võtmerollid, nagu Felipe II („Don Carlos“), Zaccaria („Nabucco“) ja Sparafucile („Rigoletto“).

Tänapäeva parimate Wagneri-basside hulka kuuluv Anger tegi oma Bayreuthi festivali debüüdi Fafnerina „Reini kullas“ ja „Siegfriedis“ Christian Thielemanni käe all ning La Scala debüüdi Dalandina „Lendavas Hollandlases“ Hartmut Haencheni juhatusel. Hundirollis on ta esinenud

„Nibelungide sõrmuse“ tetraloogia uuslavastuses Baieri Riigiooperis (dir Kent Nagano), Viini Riigiooperis (Franz Welser-Möst), Frankfurdi Ooperis (Sebastian Weigle), Chicago Lüürilises Ooperis (Sir Andrew Davis) ja Covent Gardenis (Sir Antonio Pappano). Pognerina (‐Nürnbergi meisterlauljad) debüteeris ta San Francisco Ooperis Sir Mark Elderi käe all ja on sage külaline Berliini Saksa Ooperis, kellega esines ka BBC Promsi festivalil „Tannhäuseris“ Donald Runniclesi juhatusel. Viimastel hooaegadel on tema Wagneri rollide hulka lisandunud Hagen („Jumalate hukk“), millega ta debüteeris Kanada Ooperitrupis (Johannes Debus) ja Edinburghi rahvusvahelisel festivalil (Sir Andrew Davis) ning kuningas Marke („Tristan ja Isolde“) Clevelandi orkestriga (Franz Welser-Möst) ja Lääne-Austraalia sümfooniaorkestriga (Asher Fisch), mille salvestise on välja andnud ABC Classics.

Kõrget tunnustust pälvinud osatäitmise Mussorgski „Boriss Godunovi“ nimirollis tegi Ain Anger Berliini Saksa Ooperis Richard Jonesi lavastuses. Samas lavastuses debüteeris ta Pimeni rollis Covent Gardenis. Viimati nimetatud rollis tegi ta hooajal 2022/2023 ka oma oodatud debüüdi Metropolitan Opera laval (Sebastian Weigle). Pariisi Rahvusooperis on ta viimasel ajal esinenud „Boriss Godunovi“ ja „Don Giovanni“ uuslavastustes ning Baieri Riigiooperi regulaarse

Ain Anger
Foto: Kaupo Kikkas

külalisena laulnud oma peamisi tunnusrolle, lisaks kardinal Brogni osa Fromental Halévy harva esitatavas ooperis „Juuditar“ Bertrand de Billy käe all.

Kontserdilavadel on Anger viimasel ajal üles astunud Mahleri 8. sümfoonia ettekandel La Scalas koos Riccardo Chailly, NHK sümfooniaorkestri ja Paavo Järviga, Verdi reekviemis Strasbourg'i Filharmooniaorkestriga Aziz Shokhamovi juhatusel, Haydni „Nelsoni missas“ koos Omer Meir Wellberi ja Müncheni Filharmooniaorkestriga, Verdi reekviemis Daniel Oreni ja Santa Cecilia Rahvusakadeemiaga ning Beethoveni 9. sümfoonias Gianandrea Noseda ja Viini Sümfoonikutega.

Hooaeg 2023/2024 tõi Angeri kavasse ülesastumise La Scala teatris nii Fiescona

(Verdi „Simone Boccanegra“) kui ka Suurinkvisiitorina (Verdi „Don Carlos“), vastavalt Lorenzo Viotti ja Riccardo Chailly käe all. Samuti naases ta Baieri Riigiooperisse, kus kehastas Maakrahvi (Wagneri „Tannhäuser“) dirigent Sebastian Weigle juhatusel ning Dalandi osa (Wagneri „Lendav Hollandlane“) Lothar Koenigsi taktikepi all. Viini Riigiooperisse naases ta Gremini rollis (Tšaikovski „Jevgeni Onegin“). Samuti osales ta Hongkongi Filharmooniaorkestriga „Lendava Hollandlase“ kontsertettekannetel Jaap Van Zwedeni juhatusel.

Solistide repetiitor on Jaan Ots.

Tütarlastekoor Ellerhein on

1951. aastal professor Heino Kaljuste loodud koor, kus laulavad tüdrukud vanuses 14–19 eluaastat. Aastast 1970 oli tütarlastekoori dirigent Tiia-Ester Loitme, kes aastatel 1989–2012 oli ka kooristuudio peadirigent. 2012. aastast võttis ameti üle Ingrid Kõrvits. Koori hääleseadja on Egle Veltmann, koormeister ja solfedžoõpetaja Ülle Sander ning kontsertmeister Kadri Toomaja.

Koori repertuaar koosneb nii klassikalisest kui ka tänapäevasest koorimuusikast väljapaistvatelt heliloojatelt Eestist ja üle maailma. Tütarlastekoorigil Ellerhein on au olla eesti autorite, eriti Veljo Tormise, Arvo Pärdi, Gustav Ernesaksa, Cyrillus Kreegi jt koorimuusika tutvustaja maailma kontserdilavadel.

Tütarlastekoor Ellerhein on teinud koostööd mitmete tunnustatud dirigentide (Peeter Lilje, Eri Klas, Paavo Järvi, Tõnu Kaljuste, Andres Mustonen, Olari Elts, Mikko Frank, Nikolai Aleksejev, Timothy Fitzpatrick jt) ning professionaalsete kollektiividega (ERSO, RAM, Eesti Filharmoonia Kammerkoor, Jeruusalemma sümfooniaorkester, Bremeni Saksa Kammerfilharmoonikud, Hortus Musicus jt).

Aastate jooksul on festivalid ja konkursid viinud koori Jaapanisse, Austriasse, Andorrasse, Küprosele, Ungarisse, Kanadasse, Itaaliasse, Iisraeli, Ameerika Ühendriikidesse, Saksamaale, Poola, Hiina, Hispaaniasse jm. Pälvidud on arvukalt auhinnalisi kohti, neljal konkursil ka *grand prix*, viimati 2019. aastal Gdanski rahvusvahelisel koorikonkursil Poolas. 2023. aasta novembris võideti noortekoorige kategoorias I koht, vaimuliku muusika kategoorias I koht ja konkursi kõrgeimad punktid koorikonkursil Lisbon Sings 2023 Portugalis.

2004. aastal võitis koor Grammy auhinna Sibeliuse kantaatide salvestise eest (tütarlastekoor Ellerhein – dirigent Tiia-Ester Loitme, RAM – dirigent Ants Soots, ERSO – dirigent Paavo Järvi; Virgin Classics). 2007. aastal tunnustas Eesti Kooriühing tütarlastekoorigil Ellerhein aasta koori tiitliga ning Eesti Naislauluselts nimetas nad aasta naiskoorigeks 2021.

Tütarlastekoor Ellerhein

Foto: Siiri Männi

Tütarlastekoor on aastate jooksul salvestanud mitmeid heliplaate, millest viimased on CD-plaadid „Estonian Choral Music“ (2009) Arvo Pärdi, Veljo Tormise, Cyrillus Kreegi ja Gustav Ernesaksa muusikaga, „Nüüd ep on ilus elada“ (2010) Veljo Tormise loominguga ja „Valguse laulud“ (2017) eesti heliloojate loominguga, mille esmaettekandja on olnud tütarlastekoor Ellerhein. 2024. aastal pälvis koos Vox Clamantisega salvestatud CD-plaat „Taevalaulud“ 2023. aasta kooriplaadi tiitli.

Tütarlastekoor Ellerhein on Tallinna Huvikeskuse Kullo kollektiiv. Alanud on kooristuudio 73. hooaeg.

Lauljad

I sopran: Elis Getter Tamm, Nele Normet
Berit Pilvik, Lisanna Toomik
Liisi Laansalu, Malla Sophia Lüüs
Jeteli Kaasik, Mirjam Aasmann
Maria Kübarsepp, Helmi Hermione
Kasela, Merilin Nurme, Grete Kriis
Lauren Kaur

II sopran: Laura Toiger, Kirke Holtzman
Anelle Tõnisson, Mia Torn, Pille-Riin
Kõrvits, Kertu Liis Torma, Elsbeth Luule
Ainson, Natali Pajuste, Eleonora Touart
Merili Gruno, Anete Sofia Tamm, Triinu
Pöld, Maria Helena Karilaid, Edith Oberle
Ingerlin Orgulas

I alt: Anette Ševerev, Laura Krisak,
Polina Mazurenko, Monika Alu, Krete
Karolin Kõrvek, Karoliine Alamaa, Lee
Koka, Alice-Ly Talve, Mia Marta Vaheoja,
Viktoria Pärn, Eleri Liik, Rebeka Sepp,
Iris Ivanov, Andra Virma

II alt: Liisbet Reinsalu, Adeele Loim, Alice
Steinpilm, Hera Kõivutalu, Mirtel Mailend
Kendra Tuus, Kärt Errapart, Mirtel Luik
Saskia Siniorg, Isabel Maria Nurmeots
Kärt Aaremäe, Carmen Sädelin Palm

Riiklik segakoor Latvija

Foto: Girts Ragelis

Riiklik segakoor Latvija on üks Euroopa tuntumaid koore, keda kutsutakse tegema koostööd maailmatasemel dirigentide ja orkestritega ning esinema mainekates kontserdisaalides ja festivalidel. Latvija 60 liiget paistavad silma oma muusikalise intelligentsi ja vokaalse võimekusega, mis teevad koorist universaalse koosseisu, laulmaks nii delikaatset *à cappella* muusikat kui ka vokaalsümfoonilisi suurteoseid. Alates 1997. aastast on koori kunstiline juht ja peadirigent Māris Sirmāis ning tegevdirektor Māris Ošlejs.

Koor on regulaarne külaline mainekas Hamburgi Elbphilharmonie kontserdisaalis, samuti on üles astunud maailmalavadel, nagu Luzerni kultuuri- ja kongressikeskus, Amsterdami Concertgebouw, Madridi Rahvuslik Muusikaauditoorium, New Yorgi Lincolni keskus, Shanghai kontserdimaja, Singapuri Esplanade, Hongkongi kultuurikeskus jpt.

Koostööd on tehtud tipporkestritega, nende seas Kuninglik Concertgebouw-orkester, Baieri Raadio Sümfooniaorkester, Londoni Filharmooniaorkester, Hamburgi Filharmoonia Riigiorkester, Bremeni Saksa Kammerfilharmoonikud, Iisraeli Filharmooniaorkester, Cadaquési orkester, Hongkongi Filharmooniaorkester ja Singapuri Sümfooniaorkester. Koor on esinenud väljapaistvate dirigentidega: Mariss Jansons, Andris Nelsons, Zubin Mehta, Neeme Järvi, Jaap van Zweden, Paavo Järvi, David Zinman, Simone Young, Tõnu Kaljuste jt.

Üheks olulisemaks saavutuseks koori ajaloos on olnud koostöö Kuningliku Concertgebouw-orkestri ja dirigent Mariss Jansonsiga orkestri 125. aastapäevale pühendatud maailmaturneel. Lisaks oli neil suur au laulda Mahleri monumentaalse 8. sümfoonia ettekandel 2011. aasta märtsis koos Kuningliku Concertgebouw-orkestriga ja

Eesti Rahvusmeeskoor

Foto: Jaan Krivel

2011. aasta oktoobris Münchenis Baieri Raadio sümfooniaorkestriga. Latvi on esitanud ka Gustav Mahleri 2. ja 3. sümfooniad, György Ligeti reekviemi koos Hamburgi Filharmoonia Riigiorkestri ja dirigent Kent Naganoga ning andnud 2019. aastal kontserdi koos organist Iveta Apkalnaga.

Riiklik segakoor Latvi on rahvusvaheliselt tunnustatud nii oma akadeemilise tipptaseme kui ka uuenduslike projektide poolest. Koor on plaadistanud firmadele Naxos, Warner Brothers, Harmonia Mundi, Wergo ja Ondine ning osalenud arvukates salvestusprojektides nii Lätis kui ka välismaal.

Lauljad

Sopran: Indra Prince, Marlēna Dravniece, Samanta Bernāte-Dzene, Ieva Zvejniece, Laura Tērauda, Vita Grīnhofa, Ina Jēkabsons, Marika Austruma, Sintija Šmite-Smidrovska, Sanita Sinkēviča, Irīna Mihailovska

Alt: Beatrise Vilde, Zane Zilberte, Laila Lineja, Laura Ozoliņa, Sniedze Kanēpe, Inga Giluča, Inga Žilinska, Dace Bite, Evita Taranda, Elīna Selga, Elīna Čipāne

Tenor: Jurgis Liepnieks, Kristaps Nauzers, Sergijs Zadorožnijs, Reinis Sprūde, Kalvis Ozoliņš, Agnis Augustinovičs, Juris Jēkabsons, Daniels Pelnēns, Armands Repše-Šterns

Bass: Ralfs Šmīdbergs, Agris Puķe, Eduards Fiskovičs, Uģis Matvejs, Uģis Meņģelis, Ivars Krauze, Jānis Petrovskis, Henrijs Poikāns, Artūrs Švarcbahs

Eesti Rahvusmeeskoor on üks tuntumaid ja mainekamaid meeskoore maailmas. Koori asutas 1944. aastal eesti koorimuusika suurkuju Gustav Ernesaks. Järgnevatel aastakümnetel on koori juhitanud Harald Uibo, Uno Järvela, Olev Oja, Kuno Areng, Ants Üleoja, Ants Soots, Kaspars Putniņš jt. Alates hooajast 2011/2012 on koori kunstiline juht ja peadirigent Mikk Üleoja.

Rahvusmeeskoori repertuaar ulatub gregoriaani laulust 21. sajandi muusikani. Eesti heliloojate kõrval on koorile muusikat loonud sellised maailmanimed nagu Dmitri Šostakovitš, Otar Taktakišvili, Gavin Bryars ja Giovanni Bonato. Pidevalt Eesti Rahvusringhäälingule salvestav koor on teinud koostööd ka firmadega Deutsche Grammophon, Sony, Finlandia, Alba Records, GB Records, Virgin Classics, Aurora Ondine, Toccata Classics, SOOND ja Chandos Records.

2004. aastal võideti koorimuusika kategoorias Eesti esimese Grammy Sibeliuse kantaatide salvestise eest firmale Virgin Classics, kaastegevad tütarlastekoor Ellerhein, ERSO ja dirigent Paavo Järvi. Viimasel kaheksal aastal on kooril valminud seitse CD-plaati, millest esimene Galina Grigorjeva autoriplaat „In paradisum“ pälvis 2015. aastal Eesti muusikaauhindade galal parima klassikaalbumi tiitli. 2016. aastal ilmus Aurora kaubamärgiga plaat „Te lucis ante terminum“ norra helilooja Henrik Ødegaardi loominguga. Sony märgiga on 2018. aasta album Šostakovitši 13. sümfooniaga, kaastegevad Dresdeni Filharmoonikud ja dirigent Michael Sanderling. Ondine välja antud albumil kõlab Sibeliuse „Kullervo“, kaastegev Soome Raadio sümfooniaorkester ja dirigent Hannu Lintu. Rahvusmeeskoori plaadil „REGIRAM“ kõlavad koori ning ansamblikoosseisu Celia Roose, Tuule Kann ja Robert Jürjendal esituses regilaulude seaded.

2023. aastal kevadel ilmus meeskooril kaks albumit – „Galina Grigorjeva muusikat meeskoorile“ (plaadifirma Toccata Classics, Eesti Rahvusmeeskoor, tšellist Theodor Sink, dirigent Mikk Üleoja) ja „Baltic Contrasts“ (SOOND, Eesti Rahvusmeeskoor, Leedu Kammerorkester, dirigent Mikk Üleoja). Viimasel kõlab Baltimaade heliloojate Pēteris Vasksi, Justē Janulytē ja Erkki-Sven Tüüri looming. 2024. aasta mais üllitas plaadifirma Chandos Records helikandja, kus Arvo Pärdi teost „De profundis“ ja Šostakovitši 13. sümfooniad esitavad Rahvusmeeskoor ja BBC Filharmoonikud John Storgårdsi käe all.

Eesti Rahvusmeeskoor on oma pika ajaloo jooksul andnud üle 7000 kontserdi alates Eestist kuni Põhja-Ameerika ja Aasiani. Viimase viie aasta jooksul on kontserdireisid viinud koori Belgiasse, Leetu, Hiinasse, Hongkongi, Singapuri, Jaapanisse, Šveitsi ja mujale. Pärast paariaastast välisesinemiste pausi esineti 2023. aasta aprillis Tampere ja mais Manchesteris, esitades Šostakovitši 13. sümfooniad John Storgårdsi dirigeerimisel. Mais andis koor *à cappella* kavaga kontserdi Londonis, tuues mainekas Kings Place'i saalis ettekandele Veljo Tormise, Giovanni Bonato, Gavin Bryarsi, Justē Janulytē ja Santa Ratniece loomingut. Kontsert kuulus Songlines Encounters Festivali programmi.

Septembri teises pooles viibis koor kontserditurneel Saksamaal, kus osales Šostakovitši 13. sümfoonia ettekannetel, lavapartnereiks bass Aleksandr Vinogradov, Edela-Saksa Ringhäälingu (SWR) sümfooniaorkester ja dirigent Teodor Currentzis. Kontserdid toimusid Stuttgardi Liederhalle Beethovenisaalis, Freiburgi kontserdimajas, Mannheimi Rosengartenis ja Hamburgi Elbphilharmonie suures saalis. 2024. aasta veebruaris laulis koor taas Elbphilharmonie suures saalis, kus kanti ette Kent Nagano juhatusel Šostakovitši 13. sümfoonia ja Beethoveni fantaasia klaverile, koorile ja orkestrile.

2015. aastal omistati Eesti Rahvusmeeskoorile ja Mikk Üleoajale riigi kultuuripreemia avalikkuse ette jõudnud väljapaistvate tööde eest.

Lauljad

I tenor: Aleksander Arder, Aivar Kaldre, Andrus Kirss, Mart Kroon, Priit Lehto, Lennart Mängli, Valnar Neidre, Oliver Povel, Kuldar Schüts, Karel Tohv, Karl Abro (külalisena)

II tenor: Priidu Aardam, Mikk Dede, Reio Blond, Madis Enson, Ero Esko, Olev Koit, Markus Leppoja, Grigori Rutškin, Margus Vaht, Mati Valdaru, Margus Vellmann, Rihards Zariņš

Bariton: Peeter Hillep, Hanno Hint, Ott Indermitte, Oleksandr Kadyrov, René Keldo, Kaarel Kukk, Igor Nikiforov, Andrus Poolma, Alo Rammo, Ants Reinhold, Andrus Siimon, Stanislav Šeljakhovski, Martin Einmann (külalisena)

Bass: Andres Alamaa, Jüri Eensoo, Rasmus Erismaa, Arno Jürjens, Taavi Kendra, Aare Kruusimäe, John William Mathre, Nikita Mištšenko, Mait Männik, Juss Tamm, Ranno Tamm, Roland Viilukas

Kooride kontsertmeister on Kadri Toomaja.

Eesti Riiklik Sümfooniaorkester (ERSO)

on elav ja mitmekülgne orkester, kes püüdleb alati tipptaseme poole. Eesti vanimal ja mainekaimal regulaarselt tegutseval sümfooniaorkestril täitub sel hooajal 98. tegevusaasta. ERSO ajalugu ulatub aastasse 1926 ning sarnaselt paljude omataolistega maailmas on see seotud rahvusliku ringhäälingu sünni ja arenguga. Alates hooajast 2020/2021 on enam kui 100-liikmelise orkestri peadirigent ja kunstiline juht Olari Elts. Neeme Järvi jätkab koostööd ERSOga eluaegse aupeadirigendina, orkestri kunstiline nõustaja on Paavo Järvi, varasemad peadirigendid on olnud Olav Roots, Paul Karp, Roman Matsov, Neeme Järvi, Peeter Lilje, Leo Krämer, Arvo Volmer, Nikolai Aleksejev ja taas Neeme Järvi.

ERSO on käinud arvukatel turneedel ning osalenud mainekatel rahvusvahelistel muusikafestivalidel. 2023. aasta mais toimus orkestri esimene kontserdireis Suurbritanniasse, kus kahe nädala jooksul anti 11 kontserti. 2022. aastal esineti Olari Eltsi juhatusel Nürnbergis, Münchenis ja Pariisis. 2021. aasta novembri lõpus osalesid ERSO ja Elts Poolas rahvusvahelisel Kesks- ja Ida-

Eesti Riiklik Sümfooniaorkester (ERSO)
Foto: Tiit Mõtus

Euroopa muusikafestivalil Eufonie. 2019. aastal avasid ERSO ja Neeme Järvi Prantsuse Raadio maineka Montpellier' muusikafestivali ning orkester käis Kesk-Euroopa turneel, kus Neeme Järvi juhatusel esineti Viini Musikvereini kuldses saalis, Linzi Brucknerhausi suures saalis, Praha Rudolfinumi Dvořáki saalis ja Bregenzi Bodensee saalis ning Mihhail Gerts'i juhatusel Saksamaal Erlangenis ja Viersenis. Veel on esinetud sellistel maailmalavadel, nagu Berliini Konzerthaus, New Yorgi Avery Fisher Hall (praeguse nimetusega David Geffen Hall), Peterburi Filharmoonia suur saal ja Maria Teatri kontserdisaal, Kölni Filharmoonia, Helsingi Musiikkitalo, Stockholm Berwaldhallen jt.

ERSO plaadistuste kõrget kvaliteeti on esile tõstetud mainekates klassikalise muusika ajakirjades ning sellega on kaasnenud mitmed tunnustused, millest olulisim on Eesti esimene Grammy (2004, dirigent

Paavo Järvi), värskemad aga aasta klassikaalbumi tiitel 2020. aastal Eesti muusikaauhindade jagamisel Elleri sümfooniliste poemide teise plaadi eest (dirigent Olari Elts) ning Eesti Kultuurkapitali helikunsti sihtkapitali aastapreemia ERSO-le ja Olari Eltsile seniste Elleri muusika salvestiste eest. Suurepärane koostöö on ERSO-l selliste mainekate plaadifirmadega, nagu Chandos, BIS, Onyx, samuti Ondine, ERP jt.

Lisaks kohalikele raadio- ja telekanalitele on ERSO kontserte üle kandnud Mezzo ja medici. tv ning EBU vahendusel on need jõudnud paljudesse Euroopa raadiojaamadesse. 2020. aastal alustas tegevust ERSO TV (erso.tv), kus saab vaadata kõiki orkestri *live*-kontserte ning juba toimunud esinemisi.

Eesti Riiklik Sümfooniaorkester (ERSO)

Kontsertmeister
Triin Ruubel

I viiul

Triin Ruubel
Hanna-Liis Nahkur
Kristiina Aimla
Kätlin Ivask
Nina Kawaguchi
Kirti-Kai Loorand
Astrid Muhel
Tõnis Pajupuu
Merje Roomere
Piret Sandberg
Kaiu Talve
Andrus Tork
Tarmo Truuväärt

II viiul

Kaido Välja
Kadi Vilu
Toomas Hendrik Ellersee
Miina Laanesaar
Maiu Mägi
Kristjan Nõlvak
Marii Piirsalu
Leevi Rosin
Mari-Katrina Suss
Marlis Timpmann
Maaren Vihermäe
Annelize Vlasenko

Vioola

Rain Vilu
Liina Žigurs
Helena Altmanis
Mall Help
Mairit Mitt-Bronikowska

Martti Mägi
Juhan Palm-Peipman
Liisi Rusnak
Julia Širokova
Kristiina Välja

Tšello

Theodor Sink
Tõnu Jõesaar
Riina Erin
Levi-Danel Mägila
Lauri Toom
Margus Uus

Kontrabass

Regina Udod
Madis Jürgens
Xiaonan Nie
Indrek Pajus
Ants Onnis

Flööt

Mihkel Peäske
Janika Lentsius
Linda Vood

Oboe

Guido Gualandi
Aleksander Hännikäinen

Klarnet

Edmunds Altmanis
Meelis Vind

Fagott

Peeter Sarapuu
Francesco Pio Russo

Metsasarv

Ye Pan
Kalle Koppel
Nikita Matsuk
Artur Reinpöld

Tromboon

Andres Kontus
Ingvar-Vilmar Leerimaa
Väino Põllu

Tuuba

Madis Vilgats

Timpanid

Adam Jeffrey

Löökpillid

Vambola Krigul
Terje Terasmaa

Harf

Sara Siria D'Amico

Orel

Piret Aidulo

Suure muusikute dünastia pea **Neeme Järvi** on üks tänapäeva hinnatumaid dirigente. Ta juhatab maailma tipporkestreid, teeb koostööd parimate solistidega ning tema kui ühe enim plaadistava dirigendi diskograafiasse kuulub ligi pool tuhat plaati.

Oma pika ja ülieduka karjääri jooksul on Neeme Järvi olnud seotud maailma erinevate orkestritega. Ta on Eesti Riikliku Sümfooniaorkestri eluaegne aupeadirigent, Šveitsi Romaani orkestri, Haagi Residentie-orkestri, Detroiti sümfooniaorkestri ja Göteborgi sümfooniaorkestri emeriit-peadirigent ning Šoti Kuningliku Rahvusorkestri audirigent.

Järvi muljetavaldavat diskograafiat ehivad Šostakovitši, Mahleri, Griegi, Sibeliuse, Brahmsi ja teiste heliloojate kõigi sümfooniate paljukiidetud salvestised. Lisaks on ta kuulajaile tutvustanud ka vähemtuntud heliloojate, nagu Wilhelm Stenhammari, Hugo Alfvéni ja Johann Halvorseni loomingut, samuti eesti heliloojate Rudolf Tobiase, Eduard Tubina ja Arvo Pärdi teoseid. Järvi on salvestanud muusikat firmadele Chandos, Deutsche Grammophon, BIS, EMI jpt.

Neeme Järvit on tunnustatud paljude preemiate, aunimetuste ja tiitlitega, nende hulgas Rootsi Kuningriigi kõrgeim autasu Põhjatähe orden, Eesti Vabariigi Riigivapi teenetemärk (III klass), Eesti Muusikanõukogu 2012. aasta interpretatsioonipreemia, Eesti Vabariigi riiklik kultuuri

elutööpreemia, Gramophone'i elutööpreemia ja Eesti Kultuurkapitali helikunsti sihtkapitali elutööpreemia. Ta on Eesti Muusika- ja Teatriakadeemia, Göteborgi ülikooli, Aberdeeni ülikooli, Detroit Wayne State University, Rootsi Kuningliku Muusikaakadeemia ja Michigani ülikooli audoktor, samuti esimene Tallinna Vapimärgi ordeni kavaler, Michigani osariigi ning Göteborgi linna aukodanik. Neeme Järvi kuulub ka 1999. aastal valitud 20. sajandi Eesti saja suurkuju hulka.

Neeme Järvi lõpetas 1955. aastal Tallinna Muusikakooli koorijuhtimise ja löökpillide erialal Helvi Voore ja Kristjan Vestre juhendamisel, 1960. aastal Leningradi konservatooriumi sümfooniaorkestri ja ooperidirigeerimise erialal prof Nikolai Rabinovitši klassis ning 1966. aastal samas aspirantuuri Jevgeni Mravinski ja Nikolai Rabinovitši juhendamisel. 1971. aastal võitis Järvi I preemia Roomas Accademia Nazionale di Santa Cecilia VI rahvusvahelisel dirigentide konkursil.

Aastail 1960–1963 oli Neeme Järvi Eesti Raadio sümfooniaorkestri dirigent, 1963–1979 peadirigent, 1963–1975 ühtlasi Estonia teatri peadirigent. Ta juhatas kõiki olulisemaid Leningradi ja Moskva sümfooniaorkestreid, käies nendega ka välisturneedel, juba 1960. aastate teises pooles ka Londoni orkestreid jpt, 1979. aastal debüteeris ta New Yorgi Metropolitan Operas.

Neeme Järvi
Foto: Simon-van-Boxtel

Aastal 1980 emigreerus Neeme Järvi koos perega Ameerika Ühendriikidesse. Aastail 1981–2004 oli ta Göteborgi sümfooniaorkestri peadirigent, 1984–1988 Šoti Kuningliku Rahvusorkestri peadirigent, 1990–2005 Detroiti sümfooniaorkestri muusikadirektor (aastast 2005 emerit-muusikadirektor), 2005–2008 New Jersey sümfooniaorkestri muusikadirektor (praegu audirigent), 2005–2012 Haagi Residentie-orkestri peadirigent, 2010–2020 taas ERSO kunstiline juht ja peadirigent, 2012–2015 Šveitsi Romaani orkestri kunstiline juht ja peadirigent. 1982–1985 oli ta Birminghami sümfooniaorkestri ja aastast 1995 Jaapani Filharmooniaorkestri esimene külalisdirigent. Alates 2000. aastast toimuvad Eestis Neeme Järvi rahvusvahelised dirigentide meistrikursused, millest on välja kasvanud Järvi Akadeemia.

Eesti Kontsert:
produtsent Lauri Aav
assistent Kaisa Kroon

**Eesti
Kontsert**

TANTS. MUUSIKA. VIDEO

Dancing Glass

Philip Glass klaverietüüdid

P 29. SEPTEMBER 17.00 Vanemuise kontserdimaja
N 3. OKTOOBER 19.00 Alexela kontserdimaja

Tartu 2024
Euroopa kultuuripealinn

A.LeCoq
Jookpartner

Delfi
Meediapartner

ALEXELA
KONTSERDIMAJA

HOOAJA
PEATOETAJA

admirals

LIVIKO
— anno 1898 —

AUTOPARTNER

OLEREX

Jazz
pesulad

SORAINEN

SELVER
Hea mõte

myfitness
world class gym & studios

 /eestikonsert

 /eesti_konsert

eestikonsert.ee